

РЕШЕНИЕ

№ 2964

гр. София, 07.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 02.04.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

**ЧЛЕНОВЕ: Весела Николова
Красимира Проданова**

при участието на секретаря Детелина Начева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **378** по описа за **2021** година докладвано от съдия Весела Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. чл.63, ал.1, изр.2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на И. Г. Р. с ЕГН [ЕГН], действаща в качеството си на [фирма], чрез процесуалния ѝ представител адв. П., срещу Решение № 20254552 от 18.11.2020г., постановено по НАХД № 10041/2020 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 135-ти състав, с което е изменено Наказателно постановление (НП) № 22-006510/08.04.2020 г., издадено от директор на Дирекция „Инспекция по Труда“ С. (Д „ИТ“ - С.), с което на касатора за нарушение на чл. 63, ал. 2 от Кодекса на труда (КТ) и на основание чл.416, ал. 5 от КТ във вр. с чл. 414, ал.3 от КТ е наложена имуществена санкция в размер на 3000 (три хиляди) лева, като съдът е намалил размера на санкцията на 1500 (хиляда и петстотин).

В жалбата се съдържат оплаквания за неправилност и незаконосъобразност на първоинстанционното решение като постановено в нарушение на закона и при съществени нарушения на процесуалните правила, изразяващи с във всякаква липса на мотиви. Счита също, че са налице предпоставките за маловажност на деянието. Иска се решението на СРС да бъде отменено.

В съдебно заседание касаторът, чрез адв. П., поддържа жалбата. Претендира присъждане на разноски по представен списък.

Ответникът - Дирекция „Инспекция по Труда“ С., редовно призован, се представлява от юрк. П., който оспорва касационната жалба. Моли решението на СРС да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, XVII-ти касационен състав, след като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима. Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законоустановения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, същата е неоснователна.

Касационният контрол на оспореното съдебно решение, осъществяван от АССГ, е ограничен от въведените с жалбата основания с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

Софийският районен съд е приел от фактическа страна, че при извършена проверка по спазване на трудовото законодателство от служителите на Дирекция „Инспекция по труда“ – С. на 05.02.2020 г. в обект на контрол – стол и бар, находящ се в [населено място], [улица], партер, сграда на А1 – централно управление, стопанисван от [фирма], която се осъществила между 10:20 и 11:00 часа. Установено било, че касаторът в качеството си на работодател е допуснал до работа лицето П. Д. Д. като „готвач“ в посочения обект, преди да му е предоставил копие от уведомлението по чл. 63, ал. 2 от КТ. В собственооръчно попълнена от работника на място декларация, П. Д. е посочил, че работи на длъжност „готвач“, с работно време от 08:00 до 14:00 часа, месечно трудово възнаграждение – 480 лева, с почивни дни събота и неделя. В т. 9 от декларацията, чийто текст е следния: „Получих копие от заверено уведомление и екземпляр от сключен писмен договор“, работникът е посочил „НЕ“. Проверката продължила по документи на 14.02.2020 г. в сградата на Д „ИТ“ – С., когато бил представен от страна на работодателя трудов договор № 059/04.02.2020 г., сключен между [фирма] и П. Д. Д., който бил назначен на длъжността „готвач“. Представена била и справка от ТД на НАП за приети и отхвърлени уведомления по чл. 62, ал. 5 от КТ с вх. № 22388203060323/05.02.2020 г. в 13:07:07 часа, за регистриране на сключения трудов договор.

Резултатите от проверката са били обективирани в протокол за извършена проверка № ПР2003861 от 25.02.2020 г., връчен на същата дата на представител на работодателя.

Със същия протокол на [фирма], за предотвратяване и отстраняване на констатираните нарушения, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях, на основание чл. 404, ал. 1 от КТ били дадени три на брой предписания с различен срок на изпълнение.

За констатираното нарушение бил съставен АУАН № 22-006510/25.02.2020 г., въз основа на който е издадено оспореното наказателно постановление, с което на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 3 000 лв. за нарушение на

чл.63, ал.2 от КТ.

При горната фактическа обстановка СРС приема, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. НП е законосъобразно като по безспорен начин се установяват извършването на нарушението, обстоятелствата, при които е извършено, както и лицето, което следва да бъде административно наказано. Изложени са мотиви за неприложимост на чл.28 ЗАНН. Първоинстанционният съд е приел обаче, че наложеното наказание е завишено, без административно-наказващият орган да изложи мотиви за това. Посочено е, че не са налице доказателства за извършени други административни нарушения от страна на касатора, поради което е изменил НП, като е намалил наложената санкция на 1500 лв.

Решението е правилно.

Както в АУАН, така и в НП е налице конкретно описание на констатираното нарушение и относимите обстоятелства, при които е било извършено. Налице е съответствие между словесното описание на нарушението и правната му квалификация. При съставянето на АУАН и издаването на НП са спазени разпоредбите на ЗАНН и КТ. АУАН и НП съдържат всички задължителни реквизити съгласно ЗАНН и са надлежно връчени на нарушителя. Не е допуснато съществено процесуално нарушение при издаването на наказателно постановление, обуславящо неговата незаконосъобразност, изразяващо се в неспазване на императивните изисквания на нормата на чл. 57 от ЗАНН.

Съгласно разпоредбата на чл.63, ал.2 КТ, работодателят няма право да допуска до работа работника или служителя, преди да му предостави документите по ал.1 – екземпляр от сключения трудов договор, подписан от двете страни и копие от уведомлението по чл.62, ал.3 КТ, заверено от съответната ТД на НАП. За неизпълнението на това задължение законодателят е предвидил налагането на административно наказание по чл.414, ал.3 КТ – имуществена санкция или глоба в размер от 1500 лева до 15 000 лева.

В разглеждания случай, при извършената проверка от контролните органи е безспорно установено, че на 04.02.2020 г. между [фирма] и П. Д. е сключен трудов договор в писмена форма съгласно изискванията на чл. 62 от КТ и на 05.02.2020 г. около 10:30 часа Д. е заварен да полага труд на обект – стол и бар, стопанисван от [фирма], без да му е връчено уведомление за регистриране на трудовия договор в ТД на НАП. Уведомление по чл.62, ал.3 от КТ за сключения трудов договор е представено пред НАП в 13:07:07 часа на 05.02.2020 г., т. е. след като Д. вече е бил допуснат до работа.

Разпоредбата на чл. 63, ал. 2 от КТ регламентира задължението на работодателите да не допускат до работа работник или служител преди да му предоставят кумулативно изискуемите се документи, посочени в ал. 1 на същия текст, а именно: 1. Екземпляр от сключения трудов договор, подписан от двете страни и 2. Копие от уведомлението по чл. 62, ал. 3 от КТ, заверено от съответната териториална дирекция на Националната агенция за приходите, относно сключения с работника трудов договор, т. е. тези два документа следва да бъдат едновременно и налични, и връчени, преди допускане на работника или служителя до работа, като връчването им може и да не стане едновременно, но при всички случаи то трябва да стане преди допускането на работника или служителя до работа. От анализа на тази норма следва, че за да бъде обусловено извършване на нарушението на чл. 63, ал. 2 от КТ, е достатъчно, преди

допускането му до работа, на работника или служителя да не е бил предоставен който и да е от двата документа, като в случая, това е осъществено от касатора – на работника П. Д. не е било връчено копие от завереното уведомление за сключения с него трудов договор преди да бъде допуснат до работа, като по този начин [фирма] е осъществил вмененото му нарушение по чл. 63, ал. 2 от КТ.

Неоснователни са съображенията на касатора във връзка с неяснота на датата на извършване на нарушението. Същата е конкретно посочена в НП, а именно 05.02.2020 г., тъй като именно на тази дата лицето П. Д. е било установено да престира труд на обекта.

Съгласно чл. 414, ал. 3 от КТ, „работодател, който наруши разпоредбите на чл. 61, ал. 1, чл. 62, ал. 1 или 3 и чл. 63, ал. 1 или 2, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 15 000 лева, а виновното длъжностно лице - с глоба в размер от 1000 до 10 000 лева, за всяко отделно нарушение". Така наложената санкция с оспореното НП – 3000 лв. е в посочените законови граници, а определеният от СРС размер – в минималния такъв. Съдът е изложил съображения, поради които е счел, че наложеното от наказващия орган наказание е необосновано завишено и следва да бъде намалено, които се споделят от настоящия съдебен състав.

Споделят се и изводите на СРС за неприложимост на привилегирания състав по чл. 415в КТ.

Случаят не може да се определи като „маловажен“, тъй като нарушението е формално, то се смята за извършено със самото осъществяване на изпълнителното деяние. В случая Кодексът на труда в разпоредбата на чл. 415в е предвидил специална, спрямо чл. 28 от ЗАНН хипотеза на отговорност за маловажно нарушение: За нарушение, което е отстранено веднага след установяването му по реда, предвиден в този кодекс, и от което не са произтекли вредни последици за работници и служители, работодателят се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 100 до 300 лв., а виновното длъжностно лице - с глоба в размер от 50 до 100 лв. Законодателят е приел, обаче, в, ал. 2, че не са маловажни нарушенията на чл. 61, ал. 1, чл. 62, ал. 1 и 3 и чл. 63, ал. 1 и 2 КТ, поради което искането на касатора за прилагане на чл. 28 ЗАНН, респективно чл. 415в, ал. 1 КТ е неоснователно.

При съставянето на акта и при издаването на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да водят до отмяна на последното. Както АУАН, така и НП съдържат изискуемата се индивидуализация на нарушението от фактическа страна – посочени са датата и мястото на неговото извършване, обстоятелствата, при които е осъществено.

Поради липсата на сочените от жалбоподателя касационни основания и на други такива по чл. 218, ал. 2 от АПК, за които касационната инстанция следи служебно, оспореното решение следва да бъде оставено в сила.

Съобразно разпоредбата на чл. 63, ал. 3 от ЗАНН (нова - ДВ, бр. 94 от 2019 г.), в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК. С оглед изхода на спора и своевременно направеното искане от страна на ответника по касация, съдът следва да присъди разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80,00 (осемдесет) лева, на основание чл. 63, ал. 5 от ЗАНН, във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ, във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в минимален размер.

Воден от изложеното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, Административен съд София - град, XVII касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20254552 от 18.11.2020г., постановено по НАХД № 10041/2020 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 135-ти състав.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати на Дирекция „Инспекция по труда“ - С. юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.